

sulaternes Virksomhed, og fordi Oplysningsafdelingens Chef ikke vælges af Udenrigsministeren, men udpeges af Folk udenfor Udenrigsministeriet og derefter indstilles af Udenrigsministeren. Det er imidlertid ikke Punkter, jeg vil komme nærmere ind paa, men jeg har dog ikke villet undlade at nævne dem.

Med Hensyn til Direktørposten er der naaet et Fremskridt, forsaavidt som der i Landstingets Betænkning over Forslag til Lov om Udenrigstjenesten findes en Udtalelse om denne Stilling, der siger følgende, som jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse: „at Posten i Overensstemmelse med den hele Reforms Hensigt besættes med en Mand, der foruden at have de almindelige politiske Kvalifikationer, som Stillingen kræver, har særlig Indsigt i erhvervspolitiske og handelspolitiske Forhold, saa at man tør tro, at han vil kunne lede dansk udenrigspolitisk Administration ad Baner, hvorved ogsaa det økonomiske Hensyn kommer fuldt til sin Ret“. Jeg mener, at der dér er givet Udenrigsministeren et Direktiv med Hensyn til Besættelsen af denne Post, som jeg haaber vil blive fulgt, og det vil jeg for mit Vedkommende kunne slaa mig til Ro med. Hvad det angaar, at nogle af de nye Poster er tagne op til Besættelse straks, er det noget, jeg aldrig har været principielt imod. Jeg tror, at alle disse Poster er nødvendige, og jeg beklager, at visse Poster, f. Eks. den i Lilleasien og den i Meksiko, ikke hører til dem, der kan oprettes straks. Jeg haaber, at den højtærede Minister snarest muligt vil komme til Finansudvalgene med Forslag om Oprettelse af disse Poster.

Endelig har vi tilbage Spørgsmaalet om Bierhvervene. Her mente jo den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hans Nielsen), at Affattelsen, saaledes som den nu foreligger i Landstingets Vedtagelse af Lovforslaget, afviger i sit Indhold fra Folketingets Affattelse. Vi maa imidlertid forudsætte, at denne Afvigelse kun er en Afvigelse i Formen, og at der menes ganske det samme som i den Affattelse, Lovforslaget fik ved Behandlingen i Folketinget. Dette er vi berettigede til at gaa ud fra, fordi det staar udtrykkelig nævnt i Landstingets Betænkning. Vi gaar derfor ud fra, at den højtærede Ministers Ret efter § 141 gaar ud paa, at Ministeren meget vel kan komme til Finansudvalgene med Forlangende om Bierherv for Udenrigsministeriets Embedsmænd, men

om Bierherv af en anden Art end dem, som nævnes i Folketingets Affattelse af Lovforslaget. Vi forudsætter, at Ministeren ikke vil kunne komme til Finansudvalgene med Ønsker om Ret for Udenrigsministeriets Embedsmænd til at drive Forretning eller Erhvervsvirksomhed, at indehave en Stilling udenfor Statstjenesten, hvortil der er knyttet varig Løn, at være Medlem af en Bestyrelse eller et Repræsentantskab for et Selskab af erhvervmæssig Karakter, thi i saa Fald vilde Ministeren komme i Strid med den Udtalelse i Landstingets Betænkning, hvori det hedder, at der skal ved Lovforslaget, som det nu er formet, være tilvejebragt samme Betryggelse, hvad det omhandlede Forhold angaar, som opnaas ved den Form, hvori den nævnte Paragraf i Folketingets Affattelse fremtræder. Og denne Forudsætning; som for deres Vedkommende, der er af samme Mening som jeg, altsaa er Betingelsen for at stemme for Lovforslaget, er vi berettigede til at gaa ud fra, dels paa Grund af den udtrykkelige Udtalelse i Betænkningen, dels og allerførst maaske i Kraft af selve Sagens Natur, endvidere ifølge den Opfattelse, jeg ganske bestemt har faaet af den højtærede Udenrigsministers personlige Bemærkninger og endelig i Henhold til bestemte Udtalelser om dette Punkt, som det er blevet mig meddelt, at den højtærede Minister skulde være fremkommet med i Landstingsudvalget. Under Hensyn til alt dette maa vi gaa ud fra, at Meningen virkelig er den samme, som udtryktes i Folketingets Affattelse, og at det kun er Formen, der er en anden. Saa meget mere maa vi gaa ud derfra, som der ogsaa i Landstingets Betænkning staar, at der er flere Grunde nu end tidligere til at sikre sig, at Bierherv af denne Art falder bort i alt Fald indenfor Grænsen af to Aar. Der staar i Betænkningen følgende, som jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse, at da „Udenrigstjenesten i større Grad end hidtil træder i Erhvervslivets Tjeneste, kan Formodning om, at disse Tjenestemænds Deltagelse i privat Virksomhed indenfor visse særlige Omraader af Erhvervslivet kunde bringe dem i et Misforhold til Opfyldelsen af deres embedsmæssige Pligter“ kun være større, og at dette bør undgaas, „enhver Borger bør med fuld Tryghed for absolut upartisk Varetagelse af sine Interesser kunne paakalde Udenrigsministeriets Hjælp“. Altsaa under Hensyn til alt dette og under Hensyn